

Dagboek 6
16 augustus 2016

De dag begint met een feestje. Felix is jarig vandaag! We zetten hem in het zonnetje (niet letterlijk) maar met een paar ballonnen ziet het er toch feestelijk uit. De filmploeg is vanmorgen al vroeg uit de veren. De zonsopgang is hier soms adembenemend boven de Mekong Rivier. En dat wilden ze graag filmen.

We ontbijten steeds bij hetzelfde restaurant dichtbij ons hotel. We zijn er al lang aan gewend dat niet iedereen tegelijkertijd het eten voorgeschoteld krijgt. Maar vanmorgen moet Frits wel erg lang wachten op zijn gebakken eitjes met stokbrood. Als iedereen het

eten op heeft, heeft hij nog niets gehad. Bij navraag verontschuldigt de baas zich: "I am sorry, my cook cannot read." De kok kan niet lezen. Dat is waar ook. We zijn in Cambodja.

Na het ontbijt gaan we naar de kerk waar alle vrijwilligers uit Kompong Cham hun maandelijkse vergadering hebben. Hier worden ze getraind in hun werk en ook kunnen ze hier hun vragen kwijt. Heel vaak zijn er weer nieuwe hulpvragen uit de dorpen waar ze werken, die ze dan aan hun supervisors (Spie-en bestuursleden) doorgeven.

Rens en Henk brengen de groeten over van het bestuur in Nederland en vertellen hoe belangrijk ze het vinden dat ze dit kunnen meemaken en hen allen kunnen ontmoeten.

Na de gezamenlijke lunch met heerlijke gebakken vis en sweet en sour gerechten, gaan we weer in twee groepen uit elkaar. De filmploeg gaat een vrouw filmen die vroeger als weeskind hulp heeft gekregen van Spie-en. Ze heeft ook een beroepsopleiding gevolgd via Spie-en en werkt nu af en toe als schoonheidsspecialiste in een beautyshop dichtbij. Ze is inmiddels getrouwd en heeft twee kinderen. Een mooi verhaal, maar met veel emoties om alles wat er is gebeurd in het verleden.

Wij gaan weer op pad met Koy, dr. Sun en nog meer Spie-en mensen. Allereerst gaan we naar Angdoun Ang dike, een groot irrigatieproject uit 2009. Het ligt er prachtig bij. Het meer begint nu vol te lopen in de regentijd en biedt water aan een heel groot gebied. Duizenden boeren kunnen dit water gebruiken om hun rijstvelden te bevoeien. Overal zien we de boeren druk bezig met het ploegen van hun rijstveld, of het uitplanten van de rijst. Groene velden zo ver je kunt kijken. Vissers werpen hun netten uit. We worden er heel blij van om dit alles te zien.

Andoung Ang ligt er weer prachtig groen bij.

Daarna bezoeken we een vrouw die vorig jaar een nieuw huis heeft gekregen van Spie-en. Ze is weduwe, met een zoon van 15, beiden zijn hiv-positief.

Het mannengehalte in de groep is aanzienlijk vandaag. Met hun kennersoog beoordelen zij de kwaliteit van het huis, materiaaldikte, de afwerking. Ze bekijken wat er allemaal ingedeukt of scheef zit en of er nog iets rechtgezet moet en kan worden.

Ik maak een praatje met de vrouw, zij vertelt hoe blij ze is met het huis, hoe het haar leven heeft veranderd. Ze heeft zelf een afdakje van plastic gemaakt boven de trap, zodat die niet natregent en glibberig wordt. En ze heeft een klein bloemenperkje gemaakt. Onder haar huis zit een kip te broeden naast de waterfilter die ze kreeg van Spie-en. Uit alles blijkt dat ze blij is met haar eigen plekje op deze wereld en dat ze, ondanks haar ziekte, haar uiterste best zal doen om er iets van te maken voor haarzelf en haar zoon.

En dan begint het te stortregenen. In korte tijd verandert de omgeving in een modderpoel. Als we naar de bus lopen moeten we door de modder waden. Met vieze voeten de bus in.

We zijn uitgenodigd voor het avondeten bij mr. Uy Kim Ly, de aannemer die voor Spie-en veel projecten uitvoert (irrigatie, scholenbouw, etc.) Zijn vrouw en helpers hebben een heerlijke currysoep voor ons gekookt wat heerlijk smaakt met het stokbrood dat er bij wordt geserveerd. De mannen vangen nog een paar vissen uit zijn visvijver. En dan gaan we snel naar onze kamer voor een frisse douche. De temperatuur is hier dik boven de 30 graden en met de moessonregens voelt het als in een sauna.